

Varga József

Egyperces mesék

Tartalom

Fészekfoglalás

Tavat síró gólya

A páncélos giliszta

Az árva vidra

A pórul járt kakas

Menyasszonyfogás

Kutya-macska barátság

Méhcsalódás

Átverés

Kamilla-párbeszéd

Bolha a fülbe...

Furcsa vendég

Fészekfoglalás

Egy szép, meleg áprilisi napon történt. Már megjelentek a tavaszt hirdető gólyák. Timi minden reggel, iskolába menet előtt, megnézte az eresz alatti hat fészket, hogy vannak-e már vendégei.

Vasárnap délelőtt furcsa „madárricsajt” hallott. Kirohant. Azt tapasztalta, hogy a fecske-fészkeket erőszakos, harcos verebek foglalták el. Elűzve azok „őslakóit”.

Nagyon szomorú lett. Sajnálta csicsergő kis pajtásait, kedvenceit, akik most hajléktalanná váltak!

Tavat síró gólya

Szandra korán ébredt. Első dolga volt, hogy kinézett az ablakon. Elcsodálkozott. Kertjük végében egy madárféle gubbasztott. Gyorsan magára kapkodta ruháit, és kirohant. Akkor látta meg, hogy a síró gólya előtt már egy kisebb tavacska van.

- Hát te, miért sírsz? - kérdezte.

- Tavat csinállok - mondta az.

- És az minek?

- Minek?! - háborgott a hosszú lábú. - Békákat fogok nevelni.

- Hm...

- Az ember lecsapolta a mocsarakat, megmérgezte a vizeket. Ezért a gyermekeim éhen halnak!

A páncélos giliszta

Matyi egy nyári délután sóskát szedett a kert sarkában, amikor egy furcsa féregfélét vett észre.

- Hát te, ki vagy? - kérdezte.

- Az esőgiliszta - válaszolta az.

- És milyen ruha van rajtad? A puha testeden?

- Sajátos páncél.

- Az meg minek?

- Hogy védekezhessem.

- Ki vagy mi ellen?

- A sok puhatestű, hasznos földjavítókat pusztító háziasszonyok állatmérgezése ellen!

Az árva vidra

Szabad időmben gyakran kisétálok a Lendva-patak partjára. Szeretem a medre szegélyén gazdagon pompázó, dús növényzetet s a vízében úszkáló állatocskákat figyelni. Különösen a fürge vidrapár pajkos játékát szeretem nézni.

Csalódás ért. Lakásuk üres volt. - Vajon hol lehetnek? - tűnődtem. Keresni kezdtem őket. Egy satnya égerfa gyökerei alatt vettem észre a hímet. - De hol van a nőstény?

- Megölték - hallottam.

- Megölték? Kik? - kérdeztem.

- Az ember! - volt a válasz.

- Ezt nem értem. Ti védettek vagytok!

- A vízbe mérgezett, szennyes anyagot bocsátottak. Az ölte meg a páromat!

A pórul járt kakas

Reggelenként a kendermagos kakasunk kukorékolására ébredek. Ez néhány napja elmaradt. Kíváncsi lettem, mi történhetett az »élő ébresztőórámmal«. Kimentem az udvarra, és megkérdeztem tőle:

- Újabban mért hallgatsz? Hová lett a betyáros, érces hangod?

Szomorúan rám nézett. A szemében könnyet láttam. Hallgatott.

- Válaszolj már! Mi történt? Ki bántott?

Csönd. Nemsokára fájdalmas, hörgő, nyöszörgéses sutyorgás tört ki a torkából:

- Engem megöltek, megaláztak, tönkretettek. Fertőzött, romlott élelmet adtak. A doktor szerint halálomig néma maradok!

Menyasszonyfogás

- Jó napot, pöttyös szőrű! Ki vagy te?
- Hogy ki vagyok? Én vagyok az ürge.
- FÜRGE ürge, bőre szürke. Muris bugris, ugri-bugri - hadarta a vakond. - Ha szabad kérdeznem, mit keresel itt?
- Párt óhajtok. Menyasszonyt. Házasodni akarok.
- Házasodó barát, keresi az arát...
- Hallod-e, te pimasz, ne űzz ebből tréfát, elkapom az irhád!
- Csak sajnállak, nem gúnyollak...
- Inkább segíts nekem, hogy vőlegény legyek!
- Megpróbálom, megpróbálom, épp most látom, a szomszédom egy ürgelányt kerget. Fuss oda, ragadd el, oltárhoz vezesd el!

Kutya-macska barátság

Bodri gyanúsan figyelte, amikor a gazdája kiscicát hozott a házhoz.

- No, ezt megnyúvasztom - döntötte el.

- Bodri - hallotta -, gyere ide! Ez itt Kormi. Ez lesz a társad!

- Ez a szőrpamacs? - gondolta. - Miért nem kiskutya?

- Vigyázz rá! Még fiatal. Legyetek játszótársak, barátok!

- Ühm - hümmögött a kutya, majd a cseresznyefa árnyékába húzódott. Elszundított. Arra riadt föl, hogy egy puha, szőrös test fészkelődik az ölébe. - No, még csak ez hiányzott - suttogta.

A cica ekkor pofán nyalta, hozzásimult, dorombolt. Ez jól esett neki.

Méhcsalódás

A falu közelében mintegy húsz hold napraforgótábla pompázott. Aranysárga virágporát lenge fátyolként hintáztatta a délelőtti napfényben.

- Gyertek, szorgos méhecskéim, menjünk mézet gyűjteni! - szólt társaihoz egy felderítő.

- Hová? - kérdezték azok.

- Ki a szabadba, a »sárgatengerre«. Gazdag zsákmánnyal térünk haza.

Az ezernyi szorgalmas méhecske boldogan szárnyalt szüretelni.

- Állj! Állj! Ne közelítsetek! Ne gyűjtsetek! Megmérgezték! Elpusztultok! - kiabálták minden oldalról a felháborodott »tányérrózsák«.

- Ki tette? Ki tette?

- Az ember!

Átverés

- Csodálatos a díszes tollad - hízelgett a róka a büszkén sétálgató kacának.
  - Ki vagy te?
  - Az állatok szépségét és jóságát értékelő bizottság elnöke.
  - Az meg mi?
  - Nem hallottál még erről a versenyről? A legszebb és a legokosabb állat elnyeri az Állatok Aranykoszorús Világéremrendjét. Ingyen beutazhatja Földünk minden jelentősebb táját, városát, ahol megcsodálhatják.
- A hápogó elgondolkodott, majd fölcsillanó szemekkel kérdezte: - És mit akarsz tőlem?
- Én döntöm el, hogy ki lesz a győztes.
  - Ugye csak ugratsz? És mit kell tennem?
  - Gyere velem, hogy elintézhessük a formaságokat!

Kamilla-párbeszéd

A Lapác-dűlőben furcsa beszélgetést hallottam. A Kiserdő melletti búzatáblából szűrődtek ki a hangok.

- Ne légy szomorú, testvérem! Majd csak leszednek minket is, hiszen az emberek szeretik még a pipitértéát.
- Lehet, de minket mégis itthagynak.
- Mért hagynának itt? Sokan vagyunk, és dúsan virágzunk.
- Éppen ebben van a bökkenő.
- Nem értelek?
- Pedig egyszerű. Fejlett a testünk, gazdag a termésünk, de...
- Akkor meg mit siránkozol?
- Ó, te kis buta, tapasztalatlan. Nem kellünk az embernek, mert mérgezetek vagyunk!

Bolha a fülbe...

A szorgalom sosem volt kenyerem. Mindig azon törtem a fejem, hogy semmittevőn tanulhassak. Szerettem volna egy csodabogarat, aki teljesíti minden vágyam.

- Itt vagyok. Segítek. Csak parancsolj!

- Egy bolhaaa?! No, neem! Viccelsz?!

- Csak akarnod kell, jó uram - biztatott.

- Hát jó. Ma jó kedvem van. Szeretem a furcsa humort. Ugorj a fülembe, és mondd meg, mi az arkhimédészi törvény!

- A folyadékba vagy gázba merülő szilárd testre ható felhajtó erő. Nagysága egyenlő a test térfogatával egyező térfogatú folyadék vagy gáz súlyával. Iránya mindig függőlegesen felfelé mutat - hadarta.

- Meggyőztél. Bújj az ingem gallérjába! Ha szükségem lesz rád, majd szólítalak.

Furcsa vendég

A szám is tátva maradt a csodálkozástól, amikor megláttam a párnámon járkálni. Akaratlan is kibuggyant belőlem:

- Ki vagy? Honnan kerültél ide?

- Én vagyok a törpe egér, szőrpamacs a fülem hegyén. Bajszom hosszú, fogam éles, hasamban a vargabéles - cincogta bukfenceket hányva.

- Mit akarsz tőlem?

- Semmit, semmi, de valamit, kevés cukrot, mézesbábot, kis testemre bő kabátot.

- Meglesz, meglesz - szóltam halkán. - De itt a Cirmi, tűnj el gyorsan!

.oOo.